

DSC 31 144

KOPIE ELEKTRONICKÉHO
DOKUMENTU

**Žádost o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb.,
o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů**

Jméno (jména):

Příjmení:

Datum narození: 3

Adresa pobytu:

Telefon:

E-mail:

Předmět: Magistrát města Ostravy odbor Dopravy

Text žádosti:

Dobrý den,
dne 28.11.2018 mi byl udělen zákaz řízení, bohužel nemám k tomu žádný papír. Nešlo by náhodou zaslat duplikát rozhodnutí? Děkuji za odpověď

Statutární město Ostrava
magistrát - odbor dopravní údržby a inženýring

ZPRACOV.	POSLA	
	18-11-2021	J.S.
85.1	PRÍLOHY	POČET LISTŮ
SK. ZN. / LH.	C. J.	446 403

S-SMO/685045/21

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Č. j.: SMO/761890/21/DSČ/
Sp. zn.: S-SMO/746403/21/DSČ
INF - 144/2021/zákona č. 106/1999 Sb.

V Ostravě dne 24. listopadu 2021

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) rozhodl, že žádost, kterou podal ve smyslu ustanovení § 4 téhož zákona

ve věci poskytnutí informace zasláním duplikátu rozhodnutí, kterým mu byl udělen dne 28.11.2018 zákaz řízení, se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím

o d m í t á .

Odůvodnění:

Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, byla dne 16.11.2021 doručena žádost o poskytnutí informace, týkající se přestupkové věci vedené u Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, pod sp. zn. S-SMO/685075/18/DSČ, přičemž žadatel v rámci podané žádosti o poskytnutí informace požádal o poskytnutí duplikátu rozhodnutí, kterým mu byl udělen dne 28.11.2018 zákaz řízení.

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jakožto správní orgán projednával pod sp. zn. S-SMO/685075/18/DSČ přestupek v provozu na pozemních komunikacích dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a to pro porušení ustanovení § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona, přičemž řízení bylo ukončeno dne 05.11.2018 vydáním příkazu, který nabyl právní moci dne 28.11.2018. Účastníkem tohoto správního řízení byl shora jmenovaný žadatel o informaci nar. trvale bytem . Jmenovaný

je tedy osobou, která má právo nahlížet do správního spisu, jak má na mysli ustanovení § 38 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), včetně práva na pořízení kopie spisu, a to v neomezeném rozsahu, a to i po pravomocném skončení řízení.

Ve vztahu k podané žádosti sdělujeme, že judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se práva na informace a jeho vztahu k právu na nahlížení do spisu podle správního řádu se v průběhu času názorově vyvíjela, a to i v návaznosti na samotné změny právní úpravy, týkající se jak změny správního řádu, tak změny zákona o svobodném přístupu k informacím. Novější judikatura Nejvyššího správního soudu se přitom ustálila na názoru, že právní úprava institutu nahlížení do spisu podle (nového) správního řádu je natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zákona o svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu nebo jeho části.

V tomto směru se lze odkázat zejména na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.08.2008, č. j. 2 As 38/2007-78, ve kterém se uvádí: „Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená

s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správním soudnictví (...). Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38 zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím“ a dále: „Vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec neužije. Výslovně to stanoví § 2 odst. 3 tohoto zákona [Zákon se nevztahuje na poskytování (...) informací podle zvláštního právního předpisu.]“ V nyní účinném znění § 2 odst. 3 cit. Zákona zní: „Zákon se nevztahuje na poskytování informací (...), pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování...“, to však na výše vyloženém stanovisku Nejvyššího správního soudu nic nemění, neboť jde jen o jinou formulaci téhož.

Tento právní názor lze rovněž opřít o rozsudek Nejvyššího správního soudu pod č. j. 9 Ans 7/2012-56, ve kterém se mimo jiné uvádí, že „Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezabavuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení“.

Spis příslušné spisové značky, jehož část (duplikát meritorního rozhodnutí) žadatel požaduje zaslat, je tedy správním spisem vedeným v přestupkové věci, v níž žadatel vystupuje jako účastník řízení, a na základě ustanovení § 38 správního řádu má tedy žadatel právo bezprostředně se seznámit s jeho obsahem a také právo na pořízení kopií listin z něj. O jeho právním zájmu v řízení ve věci, pro kterou byl spis založen, není pochyb. Přestože nahlížení do spisu slouží též k získávání informací, jeho podstata a podmínky jsou jiné než obecný přístup k informacím povinných subjektů. Toto právo svědčí pouze účastníkům konkrétních řízení a osobám s právním zájmem nebo jiným vážným důvodem na nahlížení do spisu. Obsahem tohoto práva je fyzický a v zásadě neomezený přístup k originálu správního spisu a s tím spojená možnost činit si výpisy a pořizovat kopie. Jeho podstatou je vztah „nahlížejíciho“ k věci, který odůvodňuje poskytnutí i takových informací, které by obecnou cestou musely být odepřeny. Takto konstruované právo rozšiřuje možnosti přístupu k informacím pro vybrané skupiny osob. Neupravuje (a tím méně pak omezuje) možnosti obecného poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Vyjádřené stanovisko je v kontextu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13.08.2008, č. j. 2 As 38/2007-78.

Ve světle výše uvedeného lze shrnout, že nahlížení do spisu obsaženo v ustanovení § 38 správního řádu lze podřadit pod pojem „zvláštní zákon“ ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. V případě, kdy je požadováno zpřístupnění spisu, popřípadě poskytnutí kopie spisu nebo jeho části, je proto vyloučena aplikace zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť tento postup je komplexně upraven ve správním řádu. Žádá-li tedy osoba o nahlédnutí do spisu, poskytnutí kopie spisu či části spisu, může tak činit pouze v režimu ustanovení § 38 správního řádu a aplikace zákona o svobodném přístupu k informacím je na základě ustanovení § 2 odst. 3 vyloučena. Pokud totiž soud dovodil, že ustanovení § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou a představuje komplexní právní úpravu postupu při poskytování informací, takže se zákon o svobodném přístupu k informacím neužije, pak stejný závěr musí platit bez ohledu na to, zda žadatel žádá všechny informace ze spisu nebo jen některé. Podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu je totiž s právem nahlížet do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu.

Přestože žadatel, který je současně účastníkem daného řízení, požaduje zaslání duplikátu rozhodnutí z předmětného přestupkového spisu, je nutno pro úplnost dodat, že institut nahlížení do spisu podle ustanovení § 38 správního řádu je třeba chápat jako speciální vůči poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, když judikatura Nejvyššího správního soudu opakovaně dovodila, že v případech, na něž dopadá výše uvedené ustanovení, nelze postupovat podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Z rozsudků Nejvyššího správního soudu rovněž vyplývá, že právo na informace

ze správního spisu náleží v plném a neomezeném rozsahu vždy účastníkům správního řízení a jejich zástupcům (nově též podpůrci), jiným osobám jen tehdy, prokážou-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob.

Jak je výše uvedeno, z ustanovení § 38 odst. 4 vyplývá, že s právem nahlížet do spisu je spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části. Toto ustanovení je tedy nutno chápat tak, že ten, komu správní orgán umožní nahlédnout do spisu, má právo, aby mu byla pořízena a vydána kopie celého spisu, včetně spisového přehledu a pokynů oprávněné úřední osoby. Rovněž má právo si ze spisu činit výpisy jeho částí, k čemuž mu správní úřad poskytne prostor. Nevyplývá však povinnost správního orgánu, aby pořízené kopie byly zaslány účastníku řízení cestou držitele poštovní licence nebo i elektronickou cestou. Ani Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích nepřisvědčil povinnosti zasílat účastníkům řízení kopie spisů či jejich částí.

Podle správního řádu je nahlížení do spisu navíc úkonem, který podléhá zákonem přesně stanovenému procesu, přičemž právo nahlížet do spisu svědčí ve smyslu ustanovení § 38 odst. 1 až 3 správního řádu jen taxativně vyjmenovaným osobám, tudíž je nutné osobu do spisu nahlížející jednoznačně identifikovat a posoudit její právní zájem nebo jiný právní důvod. O provedení úkonu je povinnost sepsat protokol ve smyslu ustanovení § 18 odst. 1 správního řádu, přičemž správní orgán zaprotokoluje, které písemnosti byly v kopiích vydány.

Povinný subjekt tedy rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a žádost odmítl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím s tím, že zákon o svobodném přístupu k informacím se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě zaslání duplikátu rozhodnutí účastníku řízení v tomto případě komplexně upravuje zvláštní právní předpis, konkrétně pak ustanovení § 38 správního řádu, a to s odkazem na vyluku upravenou v ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, a to prostřednictvím podání u povinného subjektu – Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím po dni doručení písemnosti adresátovi, přičemž v případě, kdy adresát nebyl při doručení písemnosti zastižen, a písemnost byla uložena u doručovatele, se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu pokládá písemnost za doručenou desátým dnem od data uložení. V souladu s ustanovením § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané odvolání odkladný účinek. Podle ustanovení § 82 odst. 2 musí mít podané odvolání náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy z něj musí být patrné, kdo odvolání činí, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy.

Rozdělovník: 1 x
1 x spis